

τῆς αἰχμῆς τοῦ ξίφους καὶ ἐν τῷ στομίῳ τοῦ πιστολίου, οὐδέποτε θά παύτῃ θρηνοῦσα τοιαῦτα θύματα.»

«Υπάρχουσι, λεγουσιν, ὕβρεις, ἀς ὁ νόμος δὲν προβλέπει ἢ δὲν τιμωροῖ ἀρκούντως. Πρὸς τιμωρίαν τῶν ὕβρεων τούτων εἶνε λοιπὸν ἀναγκαῖα ἡ μονομαχία.

Οἰκτρὰ αἰτιολογία!

Δὲν ἐξετάζω κατὰ πόσον τὸ ἄτομον δικαιούται, ἢ ἀν δικαιοῦται, ὡς μέλος τῆς κοινωνίας, νὰ δικάζῃ καὶ ν' ἀποφασίζῃ ἐπὶ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ὑποθέσεων, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε πρὸ πολλοῦ λελυμένον· ἀλλ' ἐρωτῶ: ἀναιρεῖ ἡ μονομαχία τὰς ὕβρεις; Οὐχὶ βεβαίως· διότι, καὶ ἀν ἔτι φονεῦθῃ ὁ ὕβριστας, τοῦθ' ὅπερ δὲν συμβαίνει πάντοτε, ἡ εἰς τὸ μέτωπον τοῦ ὕβρισθέντος ἐγκολαφθεῖσα διὰ τῆς ὕβρεως κηλὶς μένει· διότι ὁ θάνατος τοῦ ὕβρισαντος δὲν ἀναιρεῖ τὴν ὕβριν, οὐδόλως ἀποδεικνύων, ὅτι ὁ ὕβρισθεὶς δὲν ἦτο ἀξίος αὐτῆς. Ἰκανοποίησις τοῦ ὕβρισθέντος δὲν εἶνε τὸ αἷμα τοῦ ὕβρισαντος, ἀλλ' ἡ ἀναιρεσις τῆς ὕβρεως, καὶ τὴν ὕβριν ταύτην ἀναρροῦσιν οἱ ἐν ἰσχυρῷ νόμοι, οὐχὶ βεβαίως διὰ τοῦ ἐλαφροῦ προστίμου ἢ τῆς βραχυχροῦ καθεύξεως τοῦ ὕβρισαντος, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτυμηγορίας τοῦ δικαστηρίου, κηρύσσοντος οὕτω τὸν ὕβρισθέντα ἀνώτερον τῆς ἀποδοθείσης αὐτῷ ὕβρεως, καὶ τὸν ὕβριστὴν ἐγκληματήσαντα ἀπέναντι τῆς κοινωνίας καὶ τῶν νόμων: τὴν ὕβριν ταύτην ἀναιρεῖ αὐτῇ ἡ κοινωνία, ἐξακολουθοῦσα ν' ἀπονέμῃ σεβασμὸν εἰς τὸν ὕβρισθέντα, — ἀν ἦνε ἀξίος σεβασμοῦ καὶ ὑπολήψεως — καὶ νὰ περιφρονῇ τὸν ὕβριστὴν. "Ὅταν τις ἔχη μεθ' ἑαυτοῦ τὸ δίκαιον, ἀς μὴ ζητῇ νὰ τὸ κηλιδώσῃ διὰ τοῦ αἵματός;" ἀς μὴ κινδυνεύσῃ παρασυρόμενος ὑπὸ τῶν προλήψεων ν' ἀπολέσῃ τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀληθῶς τιμίων καὶ σωφρονούντων, ἧτις εἶνε προτιμητέα τῶν χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν τῶν ἀφρόνων τοῦ ἰπποτισμοῦ ὀπαδῶν. Ὁ Θεμιστοκλῆς, ἀπειληθεὶς ὑπὸ τοῦ Εὐρυβιάδου, δὲν προὔκάλεσεν αὐτὸν εἰς μονομαχίαν, ἀλλ' εἶπεν αὐτῷ ἀταράχως: *πάταξον μὲν, ἄκουσον δέ...* καὶ ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα. Τίς κατέκρινε τὸν Θεμιστοκλῆ διὰ τοῦτο; τίς ἀπεκάλεσεν αὐτὸν ἄνδρον;»

«Φρονοῦσί τινες, ὅτι εἰς τοὺς στρατιωτικούς ἡ μονομαχία ἐπιβάλλεται ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς στρατιωτικῆς τιμῆς, καὶ ὅτι στρατιωτικὸς ἀποφεύγων τὴν μονομαχίαν εἶνε ἀνάξιος νὰ φέρῃ ξίφος. Πρὸς τοὺς ταῦτα φρονούντας θά παρετήρουν, ὅτι οἱ στρατιωτικοὶ δὲν περιεβλήθησαν τὸ ξίφος, ὅπως σύρωσιν αὐτὸ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς αὐτῶν ἐριδας: ὅτι τὸ ἔθνος δὲν τοὺς μισθοδοτεῖ, οὐδ' ἀπονέμει αὐτοῖς βαθμοὺς καὶ τιμὰς, ὅπως ἀλληλοκτονῶσιν ἢ ὅπως σφάζωσι τοὺς πολίτας εἰς τὴν ἐλαχίστην φαντασιοπληξίαν, ἀλλ' ὅπως διακινδυνεύωσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπειλούμενης: ὅτι ἡ ζωὴ των δὲν ἀνήκει εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' εἰς τὴν πατρίδα, ὑπὲρ ἧς καὶ μόνης ὀφείλουσι νὰ τὴν θυσιάζωσι — καὶ ὅτι διὰ μὲν τὰς μεταξὺ στρατιωτικῶν ἐριδας ἀκούουσιν οἱ στρατιωτικοὶ νόμοι, οἱ νόμοι τῆς πειθαρχίας, διὰ δὲ τὰς μεταξὺ στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν τὰ κοινὰ δικαστήρια, εἰς ὧν τὰς ἀποφάσεις ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν περίστασιν ταύτην καὶ οἱ στρατιωτικοί. Ἐπειδὴ ὅμως καὶ φοβῶμαι μὴ μοὶ παρατηρήσωσιν, ὅτι πολίτης ἐγώ — καὶ μάλιστα ἐναντίος τῶν μονίμων στρατῶν — δὲν δύναμαι νὰ εἰξεύρω, ἢ καὶ δὲν ἔχω δικαίωμα νὰ ὀρίσω, τί εἶνε ἡ στρατιωτικὴ τιμὴ καὶ τίνι τρόπῳ δύναται νὰ διεκδικῆται, ἀναγκάζομαι νὰ καταφύγω αὐθις ὀπισθεν τοῦ κύρους καὶ νὰ ἐπικαλεσθῶ ὀνόματα ἀνδρῶν, οἵτινες προκειμένου περὶ στρατιωτικῆς τιμῆς θά ἐγίνωσκον βεβαίως ὅσον καὶ οἱ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς μονομαχίας θέτοντες αὐτήν.

Ὁ Κρόμβελ, οὗ τινος τὸ ὄνομα δὲν πιστεύω νὰ ἦνε ἐλαφρὸν ἐπὶ τῆς πλάστιγγος, δι' ἧς σταθμίζεται τὸ ζήτημα τοῦτο, κατεδίκαζεν αὐστηρῶς τὰς μονομαχίας, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Ἰωσήφ ὁ Β' ἀπηγόρευσεν αὐτὰς εἰς τοὺς στρατιωτικούς, πολλοὺς δὲ καὶ μάλιστα τῶν καλλιτέρων αὐτοῦ ἀξιωματικῶν ἐτιμώρησε διὰ θανάτου, μὴ σεβασθέντας τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην. Καὶ αὐτὸ τὸ ρωσικὸν στρατοδικεῖον κατεδίκασε κατὰ τὸ 1859 εἰς ἀπώλειαν τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν παρασῆμων τοῦ ἀξιωματικόν τινα φονεύσαντα τὸν ἀντίπαλόν του ἐν μονομαχίᾳ.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Πόσον ἔγειναν οἱ ἄνθρωποι δύσπιστοι!
ἤκουσαμεν τὸν Π. λέγοντα προχθές:
— Ἐγὼ ὅταν ἀσθενῶ, δὲν δέχομαι κανένα.
— Οὔτε τὸν ἰατρὸν σας;
— Ἴσα ἴσα αὐτὸν δὲν δέχομαι.

Τὸ ἀρωματικώτερον

Τ Σ Α Ι

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Παρεπιστημίου

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ «ΥΓΙΕΙΑ»

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὔρητε, κομισθὲν ἐσχάτως ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον ὄχι ἀκριβὰ.

Τὸ ἀρώμα του μεθύει — Ἡ θέρημη του εἶναι ὕλη ἰσχυρὰ.

ΜΕΡΑΗ ΟΙΝΟΠΟΙΑ
ΑΜΠΑΖΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΚ ΤΑΚΤΟΣ ΕΥΘΗΝΙΑ
Λευκοῦ οἴνου φιάλη λεπ. 60
Μέλανος » » 60
(Κεντρικὰ Καταστήματα καὶ ὑποκαταστήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ.)

ΛΑΥΡΙΟΝ
Εἰς τὸ ἐν Λαυρίῳ Κατάστημα
Ν. ΣΠΥΡΟΥ καὶ Υἱοῦ
πωλοῦνται οἱ περίφημοι **οἴνοι ἀδελφῶν Οἰκονόμου**, ἐρυθροὶ καὶ λευκοὶ, εἰς τὰς αὐτὰς ὡς καὶ ἐν Ἀθήναις **τιμὰς**, προστιθεμένων μόνον τῶν ἐξόδων τῆς μεταφορᾶς καὶ τοῦ δημοτικῶ φέρου.

Τὸ αὐτὸ Κατάστημα δέχεται καὶ παραγγελίας διὰ προμήθευσιν μεγάλων ποσοτήτων εἰς βαρέλια.

ΝΕΟΝ ΕΒΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ἤνοιξεν ἐπὶ τῆς κεντρικωτέρας ὁδοῦ τῆς καρδίας τοῦ πετράτου καὶ τῶν Χαφτείων, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς λεωφόρου Πατισίων, εἰς τὴν γνωστὴν οἰκίαν Μπαλάνου, τὸ

Ε. ΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
Ἀριστοκρατικώτατα ἐπιπλωμένον εἰς ὠραυτάτην τοποθεσίαν, μεγαλοπρεπῆ διακόσμηση, ὑπερβαρῆ πρόθυμον, διαθέσιμα φιλοτιμίας ὑπὸ τοῦ κ.

Γρηγορίου Μητροπολίτου
Πολυτιμώτατα τὰ παράθυρα, οἱ ἔξωστοι του διὰ τὴν περίοδον τῶν Ἀπόκριων!

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΤΥΡΙΑ
ἐκομισθῆσαν πρώτην φοράν εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΔΩΛΙΜΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ